

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 69967-09-16

28 ינואר 2018

לפני:

כב' השופט דניאל גולדברג – דן יחיד

התובע

נועם הוכהויזר ת.ז. 302953732
ע"י ב"כ: עו"ד יונתן לבני

הנתבע

המוסד לביטוח לאומי גופים על פי דין 513436494
ע"י ב"כ: עו"ד ענבל לש

פסק דין

1. התובע, מר נועם הוכהויזר, הגיש תביעה זו נגד החלטות הנתבע מיום 18.4.16 ומיום 20.6.16, שלא לראות בו מי שחדל להיות תושב ישראל בתקופה שבין נובמבר 2011 עד 13.9.15, ולחייבו בדמי ביטוח בגין תקופה זו.

עובדות שאינן במחלוקת

2. התובע, אזרח ישראל בעל אזרחות של ארצות הברית, השתחרר משירות סדיר בצה"ל בחודש נובמבר 2011.
3. ביום 21.11.11, לאחר שחרורו, נסע התובע לארצות הברית.
4. ביום 13.9.15 הגיע התובע לישראל מארצות הברית ואין חולק על כך שהתובע הוא תושב ישראל ממועד זה.
5. בין 21.11.11 ל-13.9.15 התובע חזר לישראל שבע פעמים כמפורט בתעודת בירור פרטים על נוסע שניתנה על ידי משרד הפנים על סמך הרישום בביקורת הגבולות.
6. אין חולק על כך שהתובע לא הודיע לנתבע או לכל רשות ישראלית אחרת על כוונתו לעזוב את ישראל ולהעתיק את מרכז חייו לארצות הברית.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 69967-09-16

7. בכל תקופת היעדרותו של התובע מישראל היה לו חשבון "רדום", ללא פעילות, בבנק בישראל.

המחלוקת

8. התובע טוען שהוא עזב את ישראל בחודש 11/11 על מנת להשתקע בארצות הברית וחדל להיות תושב ישראל בין 21.11.11 עד ליום 13.9.15, בה מרכז חייו היה בארצות הברית.

9. הנתבע כופר בכך וטוען כי העובדות האובייקטיביות אינן מצביעות על אדם שהעתיק את מרכז חייו לארצות הברית, וכי בכל תקופת היעדרותו של התובע הוא שמר על זיקתו לישראל, באופן שזו נותרה מרכז חייו.

פירוט והשלמת ממצאי עובדה

10. עדותו של התובע פורטה בתצהירו ובחקירתו הנגדית, ולאחר שמיעת עדותו של התובע קובע בית הדין את העובדות כדלהלן:

11. היעד הראשון אליו נסע התובע בחודש 11/11 היה יוסטון, טקסס. תחילה עבד ב"עגלות מוצרי ים המלח" למשך שמונה חודשים (לפי הבנת בית הדין מדובר בעבודה כמוכרן בקניון). התובע התגורר בדירה שהעמידה לו החברה ששיווקה את מוצרי ים המלח ביוסטון. התובע העיד כי מדובר בעבודה שאינה "לטווח ארוך", של אדם שרוצה להשתקע.

12. שבוע לאחר הגעתו של התובע לארצות הברית הוא פתח חשבון בנק, ובהמשך היה לו חשבון בנק נוסף בבנק אחר.

13. אחר שמונה חודשים התובע ביקר בישראל מיום 6.5.12, עזב אותה ליומיים ביום 22.5.12 ושהה בחו"ל עד ליום 24.5.12 וביום 30.7.12 חזר לארצות הברית. במהלך שהותו בישראל בין 6.5.12 עד 30.7.12 נקט התובע פעולות לחיפוש עבודה בארצות הברית.

14. ביום 30.7.12 נסע התובע לארצות הברית והגיע להונולולו, הוואי. התובע עבד תקופה קצרה של מספר שבועות ב"חברת עגלות" נוספת והתגורר בדירה של החברה. במהלך תקופה זו חיפש התובע עבודה ודירה. החל מסוף 7/12 במשך כשנה ושלושה חודשים התובע עבד במסעדה. התובע העיד כי הגיע להסכמות עם מפעיל המסעדה, שהינו ישראלי, בדבר חלוקת רווחים מפעילות המסעדה, לאחר

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 69967-09-16

- 1 שמשכרו החודשי של התובע, שנקבע בהסכמה על סך של כ-3,500 דולר, ינוכו
2 סכומים עד לכיסוי חלקו של התובע בהוצאות ההקמה של העסק, שמומנו על
3 ידי מפעיל המסעדה. לאחר תקופה של כשנה ושלושה חודשים התובע סיים את
4 התקשרותו עם המסעדה ועזב את הוואי וטס לניו יורק, שם התגורר במשך
5 כחודש עם דודה שלו ותוך כדי תקופה זו חיפש עבודה. ביום 13.3.13 חזר התובע
6 לבקר את הוריו וחגג עמם את חג הפסח וחזר לארצות הברית ביום 31.3.13.
- 7 15. לאחר מכן התובע נסע ללוס אנג'לס ועבד בתחום תמיכה טכנית במחשבים ופותר
8 לאחר כארבעה חודשים. תנאי עבודתו כללו ביטוח רפואי. בתקופה זו התובע
9 התגורר בביתו של חבר של אחות של חבר שלו מישראל.
- 10 16. לאחר פיטוריו מחברת המחשבים התובע עבר לאוקלהומה בה מצא עבודה
11 כמנהל מחסן לוגיסטי והתגורר בדירה ששכר בעיר טולסה. התובע עבד בעבודה
12 זו במשך שמונה חודשים. תנאי עבודתו כללו ביטוח רפואי. התובע חש שהוא
13 עובד שעות מרובות ואינו מתוגמל כראוי. לדבריו, הוריו הפצירו בו לשוב
14 לישראל והוא עשה כן ביום 4.11.13 וחיפש עבודה בישראל ולבחון אפשרות
15 להשתקע בה ולעסוק בעבודה או בלימודים.
- 16 17. לאחר שובו לישראל ביום 4.11.13, התובע שהה בישראל למשך כעשרה חודשים.
17 בתקופה זו התובע ניסה להתקבל לעבודה במשרד ראש הממשלה. אביו היה
18 מעורב בבדיקת אפשרות זו, שלא יצאה אל הפועל. בקיץ 2014 התובע גוייס
19 התובע למילואים והשתתף במצב "צוק איתן". לפי עדותו של התובע הוא עשה
20 זאת בחפץ לב מתוך רגש פטריוטי.
- 21 18. לאחר מבצע צוק איתן התובע חזר לארצות הברית. לאחר זמן קצר חזר לישראל
22 לתקופה של כחודשיים, בחודשים 9-10/14. בסוף חודש 10/14 התובע חזר
23 לארצות הברית והתגורר ביוסטון טקסס, שם עבד בגרירת רכבים, במעמד של
24 נותן שירותים עצמאי. בתקופה זו הוא שכר דירה והזמין לה שירותי אינטרנט
25 ורכש פוליסת ביטוח דירה. הוא קיים התייעצות עם בנק למשכנתאות בקשר
26 לאפשרות רכישת דירה. בסוף חודש 5/15 שב התובע לישראל, שהה בה למשך
27 כחודש ושבוע, יצא מישראל לעשרה ימים ושב אליה לתשעה ימים, ולאחר מכן
28 נסע לארצות הברית ביום 26.7.15 וחזר לישראל ביום 13.9.15.
- 29 19. בכל תקופת עבודתו של התובע בארצות הברית, למעט בעבודתו הראשונה
30 ביוסטון, היה לתובע ביטוח רפואי.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 69967-09-16

טענות התובע

20. התובע טוען כי הוכיח שבנסיעתו לארצות הברית לאחר שירותו הצבאי, כוונתו הסובייקטיבית הייתה להשתקע בה.

21. התובע הוסיף וטען כי כל מעשיו בארצות הברית מלמדות באופן אובייקטיבי על כוונת אדם צעיר בראשית דרכו להישאר בארצות הברית דרך קבע. כך, התובע, שהינו אזרח ארצות הברית, נסע לחפש עבודה שתקיים אותו לטווח רחוק. הוא החל לעבוד בעבודות שקל לצעירים ישראלים להתקבל אליהן, כדי להתחיל את תהליך המעבר שלו לארצות הברית, אך בהמשך התובע חיפש עבודות יציבות שאין להן זיקה לבעלי עסקים ישראלים, ואף עבד ושילם מסים כעצמאי.

22. התובע טוען כי ביקוריו בישראל במהלך התקופה שבמחלוקת אינם מלמדים על כך שהוא המשיך לראות בישראל את מרכז חייו ועתידו. הוא הגיע לבקר את בני משפחתו, ובמבצע צוק איתן התגייס למילואים מתוך רגש פטריוטי, בדומה לישראלים תושבי חוץ אחרים שבעת משבר מגיעים לישראל כדי להשתתף במערכותיה הצבאיות.

23. התובע תמך את עמדתו בפסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 477/02 אריה גונן – פקיד שומה חיפה (מיום 29.12.05).

דיון והכרעה

24. לאחר שמיעת עדות התובע ועיון בטענות הצדדים, בית הדין סבור שלא שגה הנתבע משקבע שבתקופה שבמחלוקת לא העתיק התובע את מרכז חייו לארצות הברית אלא המשיך להיות תושב ישראל, ועל כן דין התביעה להידחות.

25. מאחר שאין חולק על כך שמרכז חייו של התובע, עובר לתקופה שבמחלוקת, היה בישראל, על התובע מוטל הנטל להוכיח ששהייתו בארצות הברית בתקופה שבמחלוקת, מצביעה על העתקת מרכז חייו מישראל לארצות הברית לארצות הברית.

26. לעניין "מרכז חייו" של אדם נפסק שהזיקה למקום שבו נטען שהוא מרכז החיים צריכה "שלא יהיה בה מהזמניות או מהארעיות" (דב"ע מה/73-04 עיאדה סנוקה – המוסד, פד"ע יז 79).

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 69967-09-16

27. כמו כן, מסעיפים 324 ו-324א לחוק הביטוח הלאומי עולה המסקנה שעצם
שהייתו של אדם מחוץ לישראל במרביתה של שנה, אינה כשלעצמה שוללת את
מעמדו כתושב ישראל (עב"ל 83/06 ג'אן טייץ – המוסד (מיום 2.6.09)), עב"ל
48134-10-12 המוסד – יאסמין מחרום (מיום 3.11.14) (עניין מחרום)).
28. עיון בעדות התובע ובמכלול העובדות מצביע על כך שהתובע לא הרים את הנטל
להוכיח כי הייתה לו כוונה סובייקטיבית להשתקע בארצות הברית, ובנסיבות
העניין, אין לראות במגוריו של התובע במקומות שונים בארצות הברית, כמו גם
בעבודות השונות בהן עבד, כביטוי חיצוני לכוונת התובע להעתיק את מרכז חייו
לארצות הברית.
29. מן העדות של התובע בחקירתו הנגדית עולה ספק של ממש בגרסת התובע באשר
לכוונתו להשתקע בארצות הברית. עיון מדוקדק בעדותו של התובע מעלה שהגם
שננקטו על ידו פעולות שיכולות להתיישב עם כוונה להשתקע בארצות הברית,
לא זו הייתה מטרתו לטווח ארוך, ושהייתו בארצות הברית היוותה עבורו
תקופה שבה שאף להתבסס כלכלית, מבלי לנתק את זיקתו לישראל כמרכז חייו.
30. ממכלול העדויות עולה כי התכנון של התובע את מהלך חייו בראשית דרכו כלל
הירשמות ללימודים אקדמאיים בשלב כלשהו, וכי מבחינתו הסובייקטיבית הוא
סבר שיש מעין "חלון" של זמן שבו אדם יכול להפנות את מירב מאמציו
ללימודים, וכי מעבר לגיל מסויים יש חשש "לאחר את הרכבת". כך העיד התובע
לגבי חזרתו האחרונה לישראל, לאחר שעבד כעשרה חודשים ביוסטון כעצמאי
בתחום של גרירת רכבים:

**"ניסיתי להתקדם בלי לימודים מבחינה עסקית, כשחזרתי
לארץ עם לחץ של ההורים, זה כי ראיתי שהחלום שלי לחזור
עם דולרים מארצות הברית זה קורה אבל לא לי. היה לי
בראש לפנות לתואר אקדמאי. כשהסתכסכתי שם בפועל
חזרתי לארץ עם קצת כסף. חשבתי שאפספס את הרכבת
מבחינת לימודים לכן היתה לי חשיבה אז אחרי 10 חודשים
שהיה לי כסף, הגעתי לגיל 25, 26, זה גיל...חזרתי לארץ
נכנסתי לעבוד באבטחה יש לי דירה על שמי, רכב שקניתי
פה, הרכב זה גם מהחסכוניות. זו התקופה היחידה בארץ**

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 69967-09-16

1 **שיש לי רכב, דירה, עבודה. אני לומד כלכלה וחשבונאות**

2 **באריאל".**

3 31. הראיות שהתובע צירף לתצהירו אינן תומכות במסקנה שהוא העתיק את מרכז
4 חייו לארצות הברית. התקשרות עם ספק אינטרנט כמו גם ביטוח בריאות אצל
5 מעביד, הינם צורכי חיים שוטפים. באשר להתייעצות שקיים עם בנק
6 למשכנתאות העיד התובע כי האפשרות לרכוש דירה הייתה מבחינתו לאו דווקא
7 למגורים אלא להשקעה. מבין הראיות שצירף התובע לתצהירו לא נכללו מסמכי
8 הרשמה ללימודים אקדמאיים בארצות הברית, ואין ראיה לכך כי תכניתו לפנות
9 ללימודים אקדמאיים לאחר תקופת התבססות כלכלית הייתה קשורה לארצות
10 הברית.

11 32. בסופו של דבר, מעדותו של התובע עצמו עולה כי מטרת שהייתו בארצות הברית
12 הייתה להגשים את ה"חלום שלי לחזור עם דולרים מארצות הברית".

13 33. אשר על כן, התובע לא הרים את הנטל להוכיח את טענתו כי שהייתו בארצות
14 הברית היוותה העתקת מרכז חייו מישראל לארצות הברית.

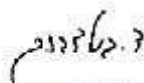
15 34. אשר על כן החלטתי לדחות את התביעה.

16 סוף דבר

17 35. התביעה נדחית ללא צו להוצאות.

18 36. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה תוך 30 ימים המצאת פסק הדין לצדדים.

19 **ניתן היום, י"ב שבט תשע"ח, (28 ינואר 2018), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

20
21
22
23
24
25 דניאל גולדברג, שופט
26
27
28
29

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 69967-09-16

1

